

Frederik Bjarling d. 1851

Kära mamma,

Lite mamma kunna glädja sig den 4 september. Det är liv och lust, när så många är försärlade, och hur hjärtligt hyllar inte de som kallar härifrån mamma, jag vet hur avhållen mamma är i -lykten och bland sina gamla bekanta, för alla är mamma den glada och vänliga som haft tid med dem och tagit del i deras. Det kommer de att förstå från, jag vet det, och det blir task och glädje. Och säkert har mamma glada vänliga vänner också därborta, åren går och bekantkretsen växer. Det är egentligen hur mamma gått genom skiftande dagar. Men upp och stunder ned i bekymren går det, och jag minnes hur mamma tog allt såsom det var, och hade sin glädje åt solskenet, havet, sommaren, och åt människorna. Och kanske åt kosan och uppehöllarna, mamma var inte överflödig. Vad mamma gjort behöver vi ej räkna, mamma gjorde med glatt mod vad som krävdes och tyckte ej så varat förvånad över att dagarna gick, och när gång blir det väl igen, årtusentens öftad kan det gå så, oftare än vad vi för skonblicket tänkt oss, när det verkade. Allt i livet är ej sol, allt i livet är ej natt, som en sorgensljussning klarar sig allt evig och gråning, eller hur Wecksell sagt det. I stort sett kan det gälla, och vi skulle gärna hoppas, att det ginge gälla. Då skall mamma kanske en gång kunna erfara glädje även där det ej nu tyckes vara glädjesamman att vinna. I själva verket skulle jag ha velat senda en glad hälsning från min värld, glada vänliga människors värld är den också. Jag hade gärna repat ut hur glad jag är över allt vad jag fick och taskat mamma som alltid gjort allt sitt under de många svåra åren.

Kan du Solweig, du säga alltid
ni varaktigt om minna obegränsade
-gj förkunnelse, men så att tänka över
och utgrunda även för mig.

Jag är ni glad om vänlighet och bort-
skänning, att ni till mistänkt att jag
aldrig tyckes ha fått nog av kompensations,
av deras mångfald, i det de tasen små
ting jag glädes över. Till mötet försenades
jag genom det vänliga besöket av en person
som länge mistänkt mig genom ett oför-
klarligt mypträdande. Därigenom besparades
mig och att ha närvarit vid den situation
varmed jag sedan överraskades. Det är som
om jag ägde mångaänner i Föreningen.

bb

hoppas du mår väl och klarar skivorna.

har varit på knuppings disputation nu senast. k.rob.v. var opponent och var lite långgrandig. det är verkligen en läsvärd avhandling.

har 12 elever och i seminariet bara fyra. det känns löjligt efter hfors. men ställer kanske större krav på mig fastän bara fem (ägentligen inte skyldig hålla flere än fyra.) timmar. föreläser om yeats, och modern engelsk ljudhistoria som jag lovade donner i hastigheten i våras, men nu ångrar och tänker så fort som möjligt övergå till något mera meningsfullt. i seminaritet ger jag de fyra läxor ur Chaucers medelengelska poesi. det rädder donner till som beredande lite bekymmer för lärarna, som bör koncentrera sig på forskning. med yeats kombinerar jag forskning och undervisning som ideallärarna ska göra.

blev rädd först då jag kom att komma att bli indragen i diverse småskaplighet. det började som du hörde med fin rektorsmiddag och sen kom mr dickens och studerande quinton (som var den verkligt bildade (finnigans wake -nivå) och jag bjöd på frukost. och så var miss henschel från bbc och blev festad av british council på socis. jag blev placerad vid hennes sida och hon lovade läsa mina översättningar i bbc om jag sände henne boken. man kan nog ha nytta av sånfdär i alla fall, det måste erkännas. men en ny engelsman är bebådad snart och jag undgår inte introducera honom då han håller föredrag.

har läst korrektur på antologin. och korresponderat med elli exprès och flypost. boken trycks nu för fullt. skrev att jag önskade friexemplar om det var möjligt. hur många fick du på din bok sist? och vad beviljar de för rabatt om du köper? det var för att fråga dig detta jag skrev. *Hälsas Skick! o. a.!*

annemarie hälsar och vän

Ed.

Besta Herra Björling!

Tusna tack för boken.

Det var mycket vänligt av Er att ge mig den. Läste att Er sett igenom den finner jag starkt, att den intresserar mig mycket, och jag kommer att läsa den noggrant. Med Er tillåtelse skall jag näringing hjälpa Er på gatan och får be om så tillfälle att fråga ut Er om några saker.

Jag vet, att Ni tagit intresse av Westermarck. Senare i år kommer jag att i Westermarck-Samfundet hålla ett föredrag "Om moraliska föreställningars samning" och får be om att skicka Er ett särtryck därav "till eventuellt påseende".

Tack är en gång för tankarna. En hjärtlig hälsning från

Er förbunden,
Georg Henrik von Wright

Till Hyresnämnden i Helsingfors.

I anledning av en kallelse av 14 mars till Hyresnämndens sammanträde för att höras angående avskiljande av en del av lokalen 25 i gården N:o 2 vid Sandviksgatan (ärendet 3451), får jag framhålla:

1) Jag har alltsedan 1916 haft rum med enskild ingång i gården N:o 9 i Östra Brunnsparken vilken totalt förstördes genom bomräden 26/27 febr. 1944, varvid all min tillhörighet gick förlorad. I våningen inunder grävde jag fram en sönderfallande ask efter mina manuskript/för att försöka tyda någonting åt. av enstaka med maskin skrivna texter, vilket med hjälp av förstöringsglas och med minnets tillhjälp stundom lyckats. Detta måste ske under den ljusa årstiden, men arbetet har ej kunnat fortsettas, enär jag under de förflyttna somrarna varit sysselsatt med de nya böcker jag gett ut 1944 och 1945. Övannämnda pappersaska gick till stor del i smulor vid hessförningen från brandplatsen och är det icke möjligt att ånyo förflytta den. Re-representerar likväl för mig ett oskattbart värde.

2) Från början av mars 1944 erbjöds mig en möjlighet att vistas i professor Knut Tallqvists våning vid Sandviksgatan 2. Den nödvunget övergivna lokalen, 7:e våningen, tyktes under rådande tid vara en vänlig ^{och soltt} tillfällig hemvist. Jag blev sedermera i tillfälle att stanna i denna bostad, och saken behandlades vid hyresnämndens möte ¹ 4 aug. 1944. - De yttre villkoren för skapande kulturell verksamhet av den art jag bedrivit är så litet förmånliga, att jag har svårt att tänka mig nya komplikationer beträffande min verksamhet, därtill innebärande den slutliga förstörelsen av det litterära material jag sökt rädda.

3) I gården Ö. Brunnsparken 9, där jag in på 29:e året egt ett rum bostad med enskild ingång, försiggår ett genomgående byggnadsarbete, vilket resulterar i att mig erbjudits ett rums bostad i denna gård, troligen inom ett år, men senast i maj 1947. Möjligen dock tidigare än här angetts.

4) Fordran att ha innehaft bostad före bomräden eller från 1 febr. 1944 är orörlig.

Helsingfors den 23 mars 1946

Tomas Tranströmer.

Broder, hav tack för att du skrev. Jag har bara låtit breven ligga i en liten hög, tills jag kunnat samla mig till ett svar. Åja, envar har sitt eget. Mellan korrekturen företog jag mig t.ex. att gå igenom manuskripthögen - för att slutligen bemanna mig och inte vidare utnyttja den. Det kommer således ut en liten ny bok, om en vecka ungefär. "Som alla dar".

Jaha, du har råkat kallas. Han ljuger ej. Han och hans bröder var mina vänner i unga år samt rätt många år. Fortfarande står jag nån gång i förbindelse med honom. Originell var han alltid, ^{och varit så med} men den förste rent konstnärligt begåvade person jag råkat. Det var bara så att han vid ett piano trummade på efter sitt eget sinne. Som gäst i en bondgård ritade han med kol på den vitmenade ugnen i "salongen". Och visst modellerade han. Och skrev dikt, i samma dikt på finska, svenska, tyska (åttn. när han skrev sin värsestämming till mig). Sjöng i mitt fönster (det var i en köping eller by) för full hals ut över bygden, men vid en konsert av den finska studentkören stod han med i kören och öppnade ej sin mun under konserten (enligt vad jag observerade) - troligen hade någon anmärkt att han inte i kören skulle vråla av fullt hjärta (som var det enda möjliga för honom). - Han var begåvad och en bra pojke, men icke av denna världen, var rent ut fantastisk i sin förströddhet/ och världs-
Se här
frånvaro./^{en} bagatell: jag ser, efter kanske något år, honom i spårvagn. Efter hälsning vänder han sig oförmedlat till mig: "Har du Bücher teesta?" - Tre språk i en sats. Befanns att han skulle hålla ett föredrag om te, odling, handel m.m. Och jag som något slags universalvetare skulle väl tänkas ha böcker i saken. --- Inte ett begrepp om konventionalism. En känslomänniska (och ändå har han envisats med något slags teologisk

avhandling och högre teologisk examen som han väl under de senaste åren stökat undan. - Bagateller som språkriktighet har väl ej bekymrat honom, knappast trossaker heller (om han ej nödgats ditåt under åren? Men ^{omvänt} något av ande och hjärta har han varit. Ett under att han klarat sig i denna världen! Under senare år har han börjat måla. Hans ^{gör hade sysslat med måleri} ovanlig, ^(fickorvande prest), var en god och/förfinad känslomänniska. En dotter målar också. -- Tältboende och nakenkultur och högmässa i köket - har du läst Björnsöns Over Aevne, prästen Stang? Och varför ej Brand? Här är ett drag till: den estetiska sentimentaliteten (ack, ej identisk med förljugenhet), den sentimentala människan. En god och sällsam företeelse. Har väl väckt harm och kritik, men varit avväpnande i sin ärlighet. - Ärevligt att höra om hans vägar. För något år sedan hörde jag av Augustin Mannerheimliknande. ^{Och värbigt.}

Tre sympatiska barn 1. ungdomar ur Kallas-skaran har jag flyktigt mött under åren (en son kom fram till mig i Malmö (Lik fadersså jag blev vimmelkantig.) och talade - finska (Jag slog naturligtvis om språk, men vart förbluffad.) som ung)

Du frågar om B.H:s artikel i tidskriften, jan: numret. Dikten ansåg jag såpass svårtolkad, och ej odelat bra, att jag tog endast den tredje sidan med i mitt senaste urval. Det var särskilt ett ord "liggarna" som jag betraktade som en stötesten. Egentligen har dikten ju varit av intresse för mig. Och nu: B.H. hade tagit just denna sak till analys. Mitt intryck var att han gjort saken utmärkt - för den ^{läsare} som önskar läsa analyser. Nu har jag ej läst den på nytt. Somt som jag själv skrivit och benat ut, eller andra benat ut om GB, är det inte så roligt med. Men utmärkt bra att det blivit gjort. Och B.H. har gjort mig en oerhörd tjänst (även om någon punkt kan diskuteras. Han

(i tidigt skede)

sade efter senaste urvalen som han recenserat mycket positivt,
att han däremot ^{fruktade} uppskattat många sak helt annorlunda än tidi-
gare, alltså i sina essäer om GB. Just detta föranledde väl
analysen i Samtid och framtid av en längre "problematisk" sak.)

Som synes ger jag svar på frågor, det är ju ej jag som be-
höver läsa dem. -- Min bok skall jag sända. ~~Att~~ En djärv
formulering i Korset och löftet, ack, missförstå mig ej:

"Befälhavare är ensam, och på jakt."

----- Helt enkelt: bok söker sin läsare.

med hälsning till kompanerna Svenne, Grandien, Duke, A.Sivert
och vilka det vara må.

Tack för ord och rapport!

Med vänliga hälsningar

G. W. B.

24/25.10.53.

Ty nu har jag min arbetslinje, mina vänner och - fiender,
Nu skulle det ha klarat!

Men när det nu är, här är mitt kryp-in, ^{gånk} på gatorna tänker
jag och alla kvinnorna när sina ansikten, jag vill så gärna
ha deras ro och glädja med dem. Och sedan: jag vill säga det
ord, jag kan säga.

--- Det är kall, och jag tänker på Evertorgsgodagen. Mätte
den vara varm till glädje. Men gå så red i dansen och hoppa
et upp till talet och fortsätt inte jagarna tre. M. fl. gods
och nödvändiga råd av den som känner sin sanna. Vid slutet
in. - När jag tänker på det, finner jag att ni måtte haft ett
stök som inte sedan sanna bröllop, det är väl 49 år sedan
dessa.

Så vare sanna hälsor och måtte gods dagar stunda, glädje
och lycka! —

Och min task.

Emma.

2 sept. -29.

P.S. Min hälsning till dem som gjort sanna glädjen att få
fira dagen sanna till era och sig till Södra Sjöläsa.

P.P.S. Hjärtliga Grattis-hälsning och lyckönskningar
genom

Lid Erik Tallyvist.

Den sanna hälsning till dem som gjort sanna glädjen att få fira dagen sanna till era och sig till Södra Sjöläsa.

Käre Gunnar Björking! Käre du fyrbåk i
finiska svallet! - tack för tygarna och väntarna
; skedingsfors - från kragen när vi kom till perroy.
en när vi reste - men ligger det ju en hel liten
värld mellan de bägge ämnelikheten! Och först
och sist är jag glad för att vi läst kända varann
så ha och så följdriktigt från det som salbesjö-
buds träffar i alla.

Det är ännu inte fullt två dygn sen vi kom
närm våra stälpar - ungarna blev friska och
så kom vi från dels först onsdag morgon, efter en
trappa hos Nic. Stacey och en hos Odd Eikens.
Läkaren beed ägnade nio minuter från Fin-
land; vi är nog lite till när vi ska vänta
efter den resan.

Vi väntar den välsignade Stenbal- och
jag får försöka låta oss bli objektivt honom
ifrån mig med bägge händerna - jag är inte
'mycket illig' just nu - är på väg på en tur, var
beredd länge begets penner. Men nej med sig
nu så länge - skriv mig snart en ord, och
jag skall också skriva snart. En väldigt bra.
Det lär är också en hälsning, en tyg för från kabbine
och mig är i din tyg. Fied! Tage

Röykkä, Tuomistonoja, 25.7.51.

"O mästare, jag skrek!"

Eftersom knappast trollkarlens lärjunge uppfattade vad jag sa i telefonen bör han begå såhär. Först skaffar ni från linjebilsationen en biljett för en resa till Röykkä till den ångvält som avgår precis II, och frågar från vilken plattform den avgår. Verstande? Biljetterna är numrerade, så sätet är garanterat. Färden räcker lite mer än I timme, och ynglingen, eller du, säger att ska till Röykkä gård. Vid vilken jag väntar. Har du råd till en flaskkyl så låt den följa med honom. Allmän torka. Och hej på dej och alla andra gamla galoscher! Begriper du inte dessa råd kan du vända dig till Leena, som vistas hemma efter 5 eller sadär. Hehheh!

Sköner, gamla goda kungen.

Den röjda rätta att den "dug fram" mig,
Det vilda Skogen! i alla ära.

Att vi i riket är det Skog? Jag fören
mig. Han den kl. 3. och. Karta Lögboys
Månad till kl. 6. 30. Han. Spillriket.
Lådan möjligt och Marksten hade så
gärna.

1848 utkommit i tre dagar, och
då jag i med beaktande beaktat den 20.
i en för berättelse mig. Jag hade
försatt att om hade som utkommit,
men om man inte göris fick
in det del. De intressen rika man
in och ^{berätt!} det in berde. De vill
de och gör till Skogskunden. Jag
från att det är en förtjälld att vi
har kontakt med de senaste - men
de själva har initiativet. Jag
från att den originella kommissionen
givet oss en god tjänst. Han end
vad det fodes minnisk. Adressen
vad andra in - depression. (H. H. H.)
som endast res (6) som skrivit ut mig
dela.)

Handwritten notes on the left margin, including names like "Linné", "Sköner", and "Kungen".

Ferlin, Nils

Syninge 22/2 - 50

Existens oli, tuntuu Gunnar,
 sam jäs, i dagana hoi, en
 Björklingsrampan vore det hel-
 sikes intressant au på resa
 på värfu inges behagat till-
 skriva under tecken af. Vilka för
 nämnetes siven i det s. k. stycket.

14/2/92. Läkningen av Blått / ...
 Helsingfors

Vallerstamsa den 7/1, 1745

Dinns Hjörting!

Vänst både för fisk och för din bote. Den kan
 givit mig stor glädje genom sina föregångna stäm-
 ningar och absolut personlige stil. En gång
 skall de stors vorkundningar om din lyrik.

Redan före jul kom Hjält och jag över-
 ens om att sända dig ett litet paket, men
 tyvärr var jag för sent ute och det togs
 inte emot. I dagarna skall jag laga
 att det kommer iväg. Du gör väl rätt
 ofta in till Alsoni så jag skäller det
 dit såväl som detta brev.

Hoppas det för övrigt är väl med sig
 och de andra kommenterna. Hälsna dem alla.

Tillgånne
 från Frivogård.

73. Vill du lämna Alsoni en bokan
 kommer ds.

O du Ernde, du skall så mycket
 tack vara för när du kom med i
 oss. Det får en stor sak att du går dit.
 Det hjälper att inte brisa. För mig
 har pynten för det viktiga uprisats
 ibland för den klän, klänslan för flyktiga,
 men så kom man uti i en som
 en ny gård, som nya länder,
 nya utländiska för vid att vara ut.
 Går det nu dig kan vara ut. Det infus-
 na är i en beund, partens elagda
 bannerna kan inte med mig dit man
 håller i sin hand. * Tack du! Dina sanna
 Kjellens Vesta.

Guemar!

Lag är så ledren över allt
i Breunersparken men med öfver
dina Manuskrif! Det är nästan
det värsta som kan hända (utan
att förlora sin barm men för en man
är detta något ditsat, mycket ditsat)
och bara detta kan se förfärligt: att
de, eller nya, om en tid skall börja
vika i dig igen. När igen gå.

Var hälsad, profet!

Solin